

Dor Guez's photography, video, mixed media, performances, and essays explore the relationship between art, narrative, and memory. Interrogating personal and official accounts of the past, Guez raises questions about contemporary art's role in narrating unwritten histories and re-contextualizing visual and written documents. Since 2006, his ongoing research focuses on archival materials of the region.

Initiated in 2006, The Christian Palestinian Archive is a platform Guez established to document a minority within a minority, the Christian-Palestinian diaspora, collecting thousands of images submitted by professional and amateur photographers, material that is both historical and aesthetic, intended for use and circulation well beyond consumption by the art world. Unique to Guez's approach is that the archive is made up of scanned images, rather than the actual photographs; once scanned the originals are returned to those who submitted them, so that the Christian Palestinian visual culture remains with its rightful owners.

Within the suitcase was collection of personal ephemera, in which Guez discovered several photographs, among them Samira, a photograph that features the artist's Palestinian grandmother on the street in Lod on her wedding day in 1949. The image of Guez's grandmother is only partially visible, a section of the photo is peeled away, a metaphor for – and perhaps an effect of – the subsequent placelessness that followed 1948.

"Sabir" comes from the Latin root "to know" and refers to a vernacular shared by native speakers of many different languages who come in contact. The dialect's vocabulary draws on all the regional languages, often distorting and reinventing words as they come in contact with the other tongues. The best known of the world's Sabirs is the dialect of middle-eastern ports, which bears elements of French, Italian, Arabic, Hebrew, Maltese and Spanish. A sabir dialect is a result of a cultural development; it marks a new nation's arrival. Guez uses the term to introduce the first chapter of his new video piece. The subject of this chapter is Samira, whose family used to live on Jaffa port's edge. Samira's describes pre-1948 Jaffa, and the subsequent departure of most of the city's Christian residents, in a mixture of her mother tongue – Arabic – and her later-acquired Hebrew. While most of her childhood memories are recounted in Arabic, the war and its consequences are described in Hebrew. In the background, the sun sets peacefully against the Jaffa beach. The discrepancy between Samira's story and the postcard background, with its everyday commotion of surfers, joggers and dog-walkers, is poignant. The sun's height in the frame also serves as a visual marker of Samira's story's progress and of passing time.

דור גז: חבצלות השדה

פרוייקט חדש של דור גז בשיתוף ארכיון המושבה האמריקאית בירושלים*

בסוף המאה התשע עשרה- תחילת המאה העשרים אלבומים עם פרחים מיובשים היוו חלק חשוב ממגוון המזכרות שהוצעו לצליינים ועולי הרגל שהגיעו לארץ הקודש מאירופה ומארצות הברית. מרבית האלבומים מתאפיינים במגוון של סידורי פרחים מיובשים המרוכבים מעלים ועלי כותרת של צמחים שונים. בכל אלבום נכתב, בשפות שונות, מקור איסוף הפרחים שיובשו ונמשחו בשרף: "ירושלים", "יריחו", "נצרת", ועוד. קטלוגם של סידורי הפרחים לפי ערים ואתרים מקראיים שהיו מוכרים לתיירים המערביים, ואליהם אף הגיעו בשעת ביקורם, הושפע מתפיסה רומנטית ודתית מובהקת של האזור.

סדרת התצלומים החדשה של דור גז מתבססת על מחקר מתמשך על אלבומי הפרחים הנמצאים בארכיון של המושבה האמריקאית בירושלים. בדומה למספר פרויקטים קודמים של גז שעסקו בהתבוננות בנוף המקומי ובצומח, גם פרויקט זה בוחן את הזיקה שבין טבע לתרבות, חיקוי ומקור, כמו גם את הדרכים בהן הנוף מוכפף לתפיסות אוריינטליסטיות עבור עיניים, סגנון וטעם מערביים. כך, לדוגמא, בדיקת מקור הצמחים מעלה כי לא היה בהכרח קשר בין הטקסט שצורף לאלבומים לבין מקום האיסוף, וחלקם אף היו צמחי תרבות שאינם חלק מהנוף הבוטני המקומי.

בחינת עמידותם ושכיחותם של הצבעים השונים מגלה כי צבעים מסוימים היו שכיחים יותר מצבעים אחרים. סוג הצבען – הפיגמנט – הוא שקבע את עמידותו של הצבע לאורך השנים. צבעי האנתוציאנין (אדום, סגול, כחול) שרדו, ואילו הקרוטנואידיים (צהוב, כתום) דהו ברוב הפרחים מאחר והצבען התפרק במהלך הזמן. סדרת התצלומים של גז מתמקדת בעקבות הפיגמנטים הצהובים שהותירו הפרחים המיובשים על גבי נייר המשי שהגן עליהם באלבום. תחילה צולם סידור הפרחים בנפרד ולאחר מכן צולם צידו "האחורי" של דף המשי שספג במשך מאה השנים האחרונות את מרבית הפיגמנט של הצבעים הקרוטנואידיים. גז מרכיב את הדימוי מחדש בהתייחס למימד הזמן; הפגמנט הצהוב שעל נייר המשי, עקבות הזמן, הונחו על גבי סידורי הפרחים המיובשים שמהווים לכאורה את הנושא המרכזי באלבומים. שתי הסדרות הצילומיות של גז מציגות תמונת נגטיב של הפרחים ושל הפגמנט הצהוב: הסדרה הראשונה מדמה פוטוגרמה בגודל 1:1 של הפרחים, ואילו הסדרה השנייה מדמה ציאנוטיפי והופכת להדפסת נגטיב מוגדלת של הצבע הנגדי לצהוב על הספקטרום- כחול. תחת עקבות הפגמנט הצהוב, עליהן גז משהה את המבט ואליהן הוא מתייחס כנושא מרכזי, סידורי הפרחים המקוריים מקבלים חשיבות משנית.

* Based on Pressed Flowers and Photograph Album created by the American Colony in Jerusalem, 1900-1914.